

UZASADNIENIE

Formularz UK 2	Sygnatura akt	II AKa 183/19	
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1		
1. CZĘŚĆ WSTĘPNA			
0.11.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji			
Orzeczenie Komisji Dyscyplinarnej przy Krajowej Radzie Komorniczej w W. z (...)			
0.11.2. Podmiot wnoszący apelację			
# oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego			
# oskarżyciel posiłkowy			

# oskarżyciel prywatny			
# obrońca			
# oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego			
# inny			
0.11.3. Granice zaskarżenia			
0.11.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
0.11.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty			

wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	

#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka				
#	art. 439 k.p.k.				
#	brak zarzutów				
0.11.4. Wnioski					
#	uchylenie	#	zmiana		
2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy					
0.12.1. Ustalenie faktów					
0.12.1.1. Fakty uznane za udowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	

0.12.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
0.12.2. Ocena dowodów					
0.12.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów					
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwiąże o powodach uznania dowodu			
0.12.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)					
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwiąże o powodach nieuwzględnienia dowodu			

STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków	
Lp.	Zarzut
	<p>Błąd w ustaleniach faktycznych, iż w odniesieniu do obwinionej zaistniała przesłanka uzasadniająca umorzenie postępowania, podczas gdy prawidłowo analiza prawna prowadzi do wniosku, że postępowanie dyscyplinarne powinno być konstytuowane do prawomocnego zakończenia.</p> <p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny	
Właściwe postawiony zarzut powinien odnosić się do naruszenia	

przepisów
postępowania,
mających być
podstawą
umorzenia
postępowania, a
nie do błędu
w ustaleniach
faktycznych,
które są jasne i
wskazują, kiedy
wszczęto
postępowania
dyscyplinarne
wobec
obwinionej,
która zrzekła się
funkcji
komornika
sądowego i kiedy
to nastąpiło.

Zasadność
zarzutu, w
którym
odwołano się
także do
naruszeń
proceduralnych,
co nastąpiło
bardziej w
uzasadnieniu
środka
odwoławczego,
prowadziła do
uwzględnienia
środka
odwoławczego.

Zgodnie z art. 74
ust. 1 ustawy z
29 sierpnia 1997
r. o komornikach
sądowych i
egzekucji (Dz.U.
z 2018 r.,
poz. 1309, dalej
u.k.s.e.) wniosek
o wszczęcie
postępowania

dyscyplinarnego
może złożyć
Minister
Sprawiedliwości,
przy czym,
zgodnie z art.
74 ust. 2
u.k.s.e. wniosek
o wszczęcie
postępowania
dyscyplinarnego,
złożony przez
Ministra
Sprawiedliwości,
wszczyna
postępowanie
dyscyplinarne.
W
przedmiotowej
sprawie wniosek
ów wniosek
wobec E. B.,
komornika
sądowego, został
sporządzony (...) r.,
a do organu
dyscyplinarnego
wpłynął (...) r.
Ta pierwsza data
determinowała
przyjęcie jakie
przepisy
proceduralne w
ramach
wszczętego
postępowania
dyscyplinarnego
będą miały
zastosowanie
albowiem (...) r.
uchwalono
ustawę o
komornikach
sądowych (Dz.U.
z 2018 r., poz.
771, dalej u.k.s.),
która co do
zasady weszła w
życie 1 stycznia
2019 r., zgodnie

z art. 306
u.k.s., derogując
u.k.s.e., zgodnie
z art. 305 u.k.s.

Wydanie
wcześniejszego
orzeczenia
kasatoryjnego
przez Sąd
Okręgowy w P.
(...), względem
orzeczenia
Komisji
Dyscyplinarnej z
(...), prowadzi
do przyjęcia, że
aktualne
postępowanie
dyscyplinarne
prowadzone jest
według
przepisów
dotychczasowych.

Wobec byłego
komornika
sądowego,
którego
powołanie
wygasło (...) r.,
należy
prowadzić
postępowanie
dyscyplinarne,
bowiem nie jest
to przesłanka
do umorzenia
postępowania
dyscyplinarnego,
na co błędnie
wskazuje organ
I instancji, musi
dojść do
postępowania
dyscyplinarnego
wobec tego
byłego
funkcjonariusza
publicznego i

należy wydać merytoryczne orzeczenie.

Niezasadne jest stosowania art. 4§1 k.k. w zw. z art. 223 ust. 1 u.k.s., albowiem regulacja ta odnosi się do stosowania wcześniej obowiązujących przepisów prawa materialnego, jeżeli są względniejsze dla sprawcy, przy czym ta reguła, prawa międzyczasowego, nie odnosi się do przepisów procesowych.

Uchwalenie w nowej ustawie korporacyjnej [u.k.s.], w tym przepisu art. 257 ust. 1, w którym mowa, że „Wygaśnięcie powołania na stanowisko komornika z mocy prawa na skutek rezygnacji z pełnienia obowiązków nie ma wpływu na bieg postępowania dyscyplinarnego”, ma charakter klaryfikacyjny, nie kreuje nowej jakości

formalnej,
bowiem
praktyka sądowa
poprzedzała
właśnie to
działanie
ustawodawcze.

Skoro w
"sprawach"
nieregulowanych
w
dotychczasowych
przepisach, na
marginesie, jak
w aktualnie
obowiązujących,
w postępowaniu
dyscyplinarnym
odpowiednio
stosuje się
przepisy
Kodeksu
postępowania
karnego (art.
78b u.k.s.e.),
prowadzi to do
reguły, zgodnie
z którą celem
dyscyplinarnego
postępowania
jest
merytoryczne
rozstrzygnięcie o
przedmiocie
sprawy, czyli o
zarzucie
postawionym
obwinionej.

Formalne
zakończenie
sprawy, czyli
umorzenie
postępowania,
wyłączające
merytoryczne jej
rozpoznanie,
dopuszczalne
jest jedynie

wtedy, gdy wyraźnie przewidziane jest w danej procedurze i zachodzą ku temu określone przesłanki, a nie jest to domniemane, jak błędnie czyni to organ I instancji, a więc nie może być arbitralne, a musi mieć wyraźną podstawę prawną.

Utrata statusu bycia komornikiem, nie wyłącza prowadzenia postępowania, tym bardziej, że obwiniona wcześniej będąc komornikiem nie posiadała specjalnego statusu, będącego formą korzystania z immunitetu materialnego lub procesowego.

Nieuprawnione założenie o umorzeniu postępowania dyscyplinarnego wobec ustania stosunku służbowego oznaczałoby przede

<p>wszystkim naruszenie prawa do rozpoznania sprawy w postępowaniu opartym na ustawie oraz przed organem do tego powołanym. Postępowanie dyscyplinarne uregulowane jest ustawą i rozpoznanie sprawy podlega określonym sądom dyscyplinarnym, stąd również ono realizuje prawo do sądu. Artykuł 77 ust. 2 Konstytucji RP stanowi, że "Ustawa nie może nikomu zamykać drogi sądowej dochodzenia naruszonych wolności lub praw".</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>O uchylenie zaskarżonego orzeczenia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Komisji Dyscyplinarnej</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	

<p>Zwiąże o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>	
<p>Słuszność zarzutu w zakresie naruszenia przepisów proceduralnych, mających wpływ na treść zaskarżonego orzeczeniu, przy zakazie ne peius, prowadzi do zasadności wniosku odwołania.</p>	
<p>4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU</p>	
<p>1.</p>	
<p>Zwiąże o powodach uwzględnienia okoliczności</p>	
<p>5. ZSTRZYGNIECIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO</p>	
<p>0.15.1. Utrzymanie w mocy wyroku</p>	

sądu pierwszej instancji			
0.11.	Przedmiot utrzymania w mocy		
Zwiężle o powodach utrzymania w mocy			
0.15.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji			
0.0.11.	Przedmiot i zakres zmiany		
Zwiężle o powodach zmiany			
0.15.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji			
0.15.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia			
1.1.		# art. 439 k.p.k.	

Zwięzłe powodach uchylenia o			
2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu sądowego w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwięzłe powodach uchylenia o			
Nie zajęto się odpowiedzialnością dyscyplinarną, stroną merytoryczną, postawionego zarzutu, a błędnie uznano, że zachodzą przesłanki formalne do umorzenia postępowania wobec utraty statusu komornika sądowego przez obwinioną już po wszczęciu postępowania dyscyplinarnego.			
3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwięzłe powodach uchylenia i umorzenia o ze			

wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia			
4.1.	Z uwagi na umorzenie postępowania przez organ I instancji.	# art. 454 § 1 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylenia			
Zakaz ne peius implikuje konieczność przeprowadzenia postępowania przed organem I instancji, nie można przesądzać o odpowiedzialności dyscyplinarnej [negatywnie albo pozytywnie] na poziomie postępowania odwoławczego, w przypadku umorzenia postępowania przez organ I instancji.			
0.15.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania			

W kolejnym, trzecim postępowaniu dyscyplinarnym, mając na względzie koszty społeczne, rzetelność oraz racjonalność podjętych działań, należy poczynić ustalenia faktyczne w oparciu o zebrany materiał dowodowy, odpowiednio, obiektywnie i kompleksowo oceniony, co powinno pozwolić przesądzić czy obwiniona dopuściła się zarzucanych deliktów dyscyplinarnych, przeprowadzeniu właściwego i poprawnego procesu subsumpcja, a finalnie jeżeli zajdą ku temu przesłanki prawne należy zastosować represję dyscyplinarną, w kontekście oceny stopienia społecznej szkodliwości, abstrahując od tego, że ewentualnie orzeczona kara

w praktyce nie będzie podlegać efektywnemu wykonaniu.		
0.15.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
6. Koszty Procesu		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
7. PODPIS		